

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4Er/188/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515201652
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8515201652.2

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v exekučnej veci oprávneného RAVEN a.s., Šoltésovej 420/2, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 31 595 804, pr. zast. ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA ŠTRBÁŇ, s.r.o., Dvory 1932, 020 01 Púchov proti povinnému K. U., bytom Q. S. XX/XXX, XXX XX N. Y. o vymoženie 34 923,74 eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd z a m i e t a námietky povinného proti exekúcii.

Súd p o v o ľ u j e čiastočný odklad exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Petrom Stanom, Exekútorový úrad Trnava pod sp. zn. EX 1218/2015 a na súde pod sp. zn. 4Er/188/2015 do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 60Cr/8/2015, a to v časti týkajúcej sa vymoženía sumy prevyšujúcej 4 579,76 eur s úrokom z omeškania vo výške 0,05% denne zo sumy 3 397,28 eur od 14.4.2012 do zaplataenia a vo výške 0,05% denne zo sumy 1 182,48 eur od 16.11.2012 do zaplataenia.

o d ô v o d n e n i e :

Oprávnený sa podaným návrhom domáhal vykonania exekúcie pre vymoženie peňažnej sumy vo výške 34 923,74 eur s prísl. na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, s.r.o. so sídlom v Zvolene sp. zn. VK 12/2014 zo dňa 20.2.2015. Súdny exekútor JUDr. Peter Stano požiadal o udelenie poverenia na výkon exekúcie. Súd udelil exekútorovi poverenie dňa 27.4.2015 pod číslom 5710 039309.

V priebehu exekučného konania predložil súdny exekútor súdu námietky povinného proti exekúcii a návrh povinného na odklad exekúcie. Z predložených listín súd zistil, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 6.5.2015 a námietky proti exekúcii podal povinný na pošte dňa 20.5.2015, teda v zákonnej lehote.

Povinný v námietkach uviedol, že považuje exekúciu za nezákonnú. Vyslovil názor, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný nezákonne a z tohto dôvodu podal na Okresný súd Zvolen žalobu o zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku. V tejto veci zatiaľ uvedený súd nerozhodol. Rozhodcovský súd nevypočul svedka, ktorého povinný navrhol vypočúť za účelom zistenia, či pohľadávka oprávneného ako postupcu bola postúpená v správnej výške a takisto nenariadil pojednávania, aj keď povinný nesúhlasil s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania, čím porušil právo povinného na súdnu ochranu a spravodlivý proces. Uznal, že ako fyzická osoba má povinnosť zaplatiť sumu 4 579,76 eur, ktoré vznikli z titulu nákladov na prefinancovanie dodávateľského úveru v rámci Rámcovej zmluvy. Nárok vo výške 30 343,98 eur ako povinný neuznáva, pretože ide o nárok zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 7.6.2013 (uzavretej medzi oprávneným ako postupcom a spol. MIRABEL, spol. s r.o. Stará Ľubovňa, ktorej je povinný konateľom - pozn. súdu) a k tomuto záväzku ako fyzická osoba v zmysle § 533 Obchodného zákonníka nepristúpil, teda tento nárok si môže oprávnený uplatňovať iba voči spol. MIRABEL, spol. s r.o. Stará Ľubovňa. Takisto nesúhlasil so žalobným návrhom oprávneného v

rozhodcovskom konaní v tom smere, že oprávnený si čiastočné plnenia od spoločnosti MIRABEL, spol. s r.o. Stará Ľubovňa priradil k iným splatným pohľadávkam, pretože pri čiastočných úhradách záväzku bolo v poznámke pre prijímateľa uvedené „RAVEN postúpenie pohľadávky“. Išlo o čiastočné úhrady spol. MIRABEL, spol. s r.o. Stará Ľubovňa dňa 26.6.2013 vo výške 10 000 eur, dňa 30.7.2013 vo výške 5 000 eur, dňa 17.7.2013 vo výške 9 000 eur, dňa 16.9.2013 vo výške 10 000 eur a dňa 23.10.2013 vo výške 10 000 eur. Správnosť jeho tvrdenia o tom, ako mal oprávnený započítavať čiastočné úhrady, vyplýva z odpisu zo zoznamu pohľadávok č. 475, 476 a 477, ktoré si oprávnený prihlásil do reštrukturalizačného konania spoločnosti MIRABEL, spol. s r.o. Stará Ľubovňa. Rozhodcovský súd sa s týmito skutočnosťami nevyrovnal, preto bola porušená zásada rovnosti účastníkov a rozhodcovské konanie neprebehlo zákonným spôsobom. Takisto poukázal na skutočnosť, že v právnom vzťahu vystupoval ako spotrebiteľ a danom prípade je potrebné aplikovať ustanovenia piatej hlavy Občianskeho zákonníka a zákon o ochrane spotrebiteľov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadal námietkam vyhovieť, resp. navrhol povoliť odklad exekúcie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 14C/52/2015.

Dňa 3.6.2015 predložil súdny exekútor aj vyjadrenie oprávneného k námietkam povinného a jeho návrhu na odklad. Oprávnený navrhol námietky zamietnuť ako nedôvodné. Poukázal na to, že v zmysle § 50 ods. 1 Exek. poriadku môže povinný v námietkach proti exekúcii namietať iba skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, bez ohľadu na procesný alebo hmotnoprávny charakter. Povinný neuviedol žiadne takéto skutočnosti. Samotné podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku nie je ani nemôže byť dôvodom na zastavenie exekúcie, keďže takáto žaloba nemá vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, ktorý je naďalej exekučným titulom. Povinný v námietkach namieta skutočnosti týkajúce sa samotného exekučného titulu a to len výlučne z dôvodu, že sa nestotožňuje s právnym posúdením veci rozhodcovským súdom. Ďalej uviedol, že takéto námietky je potrebné považovať za irelevantné, keďže exekučný súd nie je oprávnený rozhodnutie rozhodcovského súdu posudzovať z hľadiska jeho vecnej a obsahovej správnosti, ani preskúmať takéto rozhodnutie. Námietky proti exekúcii nie sú opravným prostriedkom proti exekučnému titulu. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť exekučný titul, nemôže naprávať chyby a nedostatky exekučného titulu. Z týchto dôvodov povinný nemôže namietať skutočnosti, ktoré existovali pred vydaním exekučného titulu. V tomto smere poukázal aj na uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo 95/2010 zo dňa 22.6.2010. Oprávnený, plne sa stotožňujúc so závermi rozhodcovského súdu, považuje tvrdenia povinného za účelové a skutkovo a právne nepodložené. Povinný v rozhodcovskom konaní nepredložil žiadne dôkazy na podporu svojich tvrdení, teda neunesol dôkazné bremeno. Vo vzťahu k tomu, že povinný je spotrebiteľom poukázal na to, že dohoda o pristúpení k záväzku zo dňa 1.12.2010 bola uzavretá medzi oprávneným ako veriteľom, povinným ako pristupujúcim dlžníkom a spol. MIRABEL, spol. s r.o. Stará Ľubovňa ako dlžníkom za účelom zabezpečenia akýchkoľvek existujúcich, ako i budúcich záväzkovoprávnych vzťahov medzi oprávneným a spol. MIRABEL, spol. s r.o. Stará Ľubovňa. Hlavným cieľom a účelom vzniknutého zmluvného vzťahu (teda Dohody o pristúpení k záväzku) bolo zabezpečiť záväzky z primárneho zmluvného vzťahu (teda Rámcovej kúpnej zmluvy zo dňa 12.8.2010) medzi oprávneným a spol. MIRABEL, spol. s r.o. Stará Ľubovňa, ktorý má nepochybne obchodnoprávny charakter. Dohoda o pristúpení je akcesorickým vzťahom, ktorý bezprostredne sleduje osud a právny režim hlavného záväzkového vzťahu, čo okrem iného znamená, že sa takisto spravuje režimom Obchodného zákonníka ako hlavný záväzkový vzťah, a to aj s poukazom na § 261 ods. 7 Obch. zákonníka. Vzhľadom na tieto skutočnosti je Dohoda o pristúpení k záväzku výlučne obchodnoprávnym vzťahom, na ktorý nie je možné aplikovať ustanovenia piatej hlavy Občianskeho zákonníka, ani ustanovenia o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 50 ods. 1 zák. č. 233/95 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihľadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie, o námietkach netreba rozhodnúť.

Súd po preskúmaní námietok povinného dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné. Povinný v námietkach uvádza skutočnosti, ktoré uplatňoval aj v konaní pred rozhodcovským súdom. S týmito sa už

rozhodcovský súd vo svojom rozhodnutí vysporiadal. Ide o skutočnosti, ktoré boli známe už v pôvodnom konaní a ktoré v ňom aj boli uplatnené. Relevancia týchto skutočností pre účely rozhodovania o námietkach proti exekúcii končí právoplatnosťou exekučného titulu. Dôvodom pre vyhovie námietok proti exekúcii môžu byť iba skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu. Exekučný súd v exekúcii nemá právomoc skúmať vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ani naprávať prípadné chyby rozhodcovského rozsudku. Na tieto účely slúži inštitút žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Povinný využil možnosť podania takejto žaloby, avšak ani táto skutočnosť nie je dôvod, pre ktorý by bolo možné námietkam proti exekúcii vyhovieť. Ak súd rozhodujúci o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku vyhovie žalobe a zruší rozhodcovský rozsudok, je to dôvod na zastavenie exekúcie.

Podobne poznámka povinného, že v danom exekučnom konaní vystupuje ako spotrebiteľ súd považuje za bezpredmetnú. Aj keď povinný vystupoval pri uzatváraní dohody o pristúpení k záväzku ako fyzická osoba, z okolností jej uzatvárania je zrejmé, že v danom prípade nevystupoval ako spotrebiteľ. Povinný ako fyzická osoba je konateľom spol. MIRABEL, spol. s r.o. Stará Ľubovňa, pričom pristupoval k záväzku tejto spoločnosti voči oprávnenému, ktorý vznikol z rámcovej kúpnej zmluvy uzavretej medzi týmito dvoma obchodnými spoločnosťami. Je teda nepochybné, že uvedená rámcová kúpna zmluva mala obchodnoprávny charakter, o čom povinný mal vedomosť. Spotrebiteľom je pritom fyzická osoba, ktorá vstupuje do vzťahu s dodávateľom (konajúcim v predmete svojej podnikateľskej činnosti) za účelom uspokojenia svojich potrieb. V danom prípade je zrejmé, že povinný ako pristupujúci dlžník neuspokojoval svoje potreby, ale s najväčšou pravdepodobnosťou v dôsledku meškania s úhradami splatných záväzkov spol. MIRABEL, spol. s r.o. Stará Ľubovňa zvyšoval ako konateľ tejto spoločnosti zabezpečenie pohľadávok oprávneného. Za týchto okolností nie je možné na neho hľadieť ako na spotrebiteľa.

Keďže súd nezistil okolnosti, ktoré by po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo by bránili jeho vymáhateľnosti, alebo že by tu boli iné dôvody, pre ktoré by exekúcia mala byť neprípustná, súd s prihliadnutím na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenie súd zamietol námietky povinného proti exekúcii ako nedôvodné.

Pre prípad, že by súd námietkam nevyhoviel, povinný navrhol povoliť odklad exekúcie do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 14C/52/2015. Exekučný súd pri zisťovaní stavu uvedenej veci vedenej na Okresnom súde Zvolen zistil, že táto bola postúpená na Okresný súd Banská Bystrica a návrh povinného na zrušenie rozhodcovského rozsudku Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, s.r.o. so sídlom v Zvolene sp. zn. VK 12/2014 zo dňa 20.2.2015, ktorý v tomto konaní exekučným titulom, sa vedie OS Banská Bystrica pod sp. zn. 60Cr/8/2015. O návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku doposiaľ nebolo rozhodnuté.

Podľa § 56 ods. 2 zák. č. 233/95 Z.z. aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená.

Základným cieľom núteného výkonu súdnych a iných rozhodnutí je rýchlosť a účinnosť ochrany a vymoženía práv oprávneného, ktoré mu boli priznané v exekučnom titule. Odklad exekúcie je jedným z procesných prostriedkov ochrany povinného v exekučnom konaní, pričom ochrana povinného je jeho primárnym účelom. Dôvodom odkladu exekúcie podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku je predpoklad zastavenia exekúcie v blízkej budúcnosti, pričom cieľom odkladu exekúcie je v tomto prípade ochrana povinného pred neoprávneným postihnutím jeho majetku do okamihu zastavenia exekúcie. Účelom procesného zabezpečenia prostredníctvom odkladu exekúcie je oddialenie výkonu exekúcie. Povinnému sa odkladom exekúcie umožňuje chrániť pred neodčiniteľnými a nepriaznivými dôsledkami, ktoré by na neho malo okamžité vykonanie exekúcie. Základným účelom odkladu exekúcie v exekučnom konaní podľa § 56 Exekučného poriadku je ochrana toho, kto o jeho vydanie žiada, pričom však musia byť rešpektované aj základné práva toho, voči komu takéto rozhodnutie smeruje (III.ÚS 64/04).

Povinný svoj návrh na odklad exekúcie bližšie nezdôvodnil, z obsahu námietok proti exekúcii je však možné vyvodiť, že dôvodom na povolenie odkladu exekúcie má byť podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Len samotné podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku neznamená, že rozhodcovský rozsudok, ktorý je v danej veci exekučným titulom bude zrušený, teda nastane dôvod zastavenia exekúcie. Na druhej strane je nepochybné, že ak by skutočne došlo k zrušeniu rozhodcovského rozsudku, teda exekučného titulu, bol by naplnený dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 písm. b) Exek. poriadku. Prípadným vykonaním exekúcie by mohlo dôjsť k vážnemu až ťažko napravitelnému zásahu do majetkovej sféry povinného (pri vymáhanej sume by bol dôvodný aj predaj prípadnej nehnuteľnosti vo vlastníctve povinného, ktorej vrátenie povinnému s poukazom na § 61 Exek. poriadku je v exekučnom konaní vylúčené a povinný by musel iniciovať ďalší súdny spor). Ak by pritom Okresný súd Banská Bystrica v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku povolil odklad jeho vykonateľnosti, exekútor by bol tak či tak povinný prestať vykonávať exekúciu, keďže vykonateľnosť exekučného titulu je základnou podmienkou, aby nejaké rozhodnutie mohlo byť vykonávané.

K povolenému odkladu súd ešte poznamenáva, že pri rozhodovaní o odklade exekúcie za situácie, ako je daná v tomto prípade, neskúma správnosť rozhodcovského rozsudku, keďže tieto skutočnosti budú predmetom konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Podobne súd prípadným povolením odkladu exekúcie neprejudikuje prípadné zastavenie exekúcie, resp. skutočnosť, že by žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku mala byť úspešná. Súd pri rozhodnutí o povolení odkladu exekúcie skúma podmienky odkladu v zmysle jednotlivých odsekov § 56 Exek. poriadku pri posúdení následkov pre oprávneného aj povinného. Ak sa dôvod povolenia odkladu exekúcie nepotvrdí (napr. nedôjde k zastaveniu exekúcie), resp. ak zanikne dôvod, pre ktorý bol odklad exekúcie povolený, súdny exekútor ďalej pokračuje vo výkone exekúcie.

Pokiaľ ide o rozsah povoleného odkladu, Exekučný poriadok nevyklučuje, aby mohol byť odklad povolený aj čiastočne. Z námietok samotného povinného vyplýva, že uznáva svoju povinnosť uhradiť oprávnenému sumu 4 579,76 eur (3 397,28 eur + 1 182,48 eur). V tejto časti preto súd nevidel dôvod na povolenie odkladu, preto povolil odklad exekúcie len v časti vymoženia pohľadávky prevyšujúcej vymoženie sumy 4 579,76 eur s príslušenstvom ako je špecifikované vo výrokovej časti tohto uznesenia, teda súd povolil odklad pre vymoženie sumy 30 343,98 eur s príslušenstvom. Pre vymoženie sumy 4 579,76 eur s príslušenstvom môže exekútor pokračovať v exekúcii.

Súd pri povolení odkladu (okrem vyššie uvedených skutočností) vychádzal aj z toho, že povoľuje odklad iba čiastočne, teda exekútor môže pokračovať vo vymáhaní aspoň časti nároku oprávneného a prípadne zabezpečiť nárok oprávneného spôsobmi upravenými v Exekučnom poriadku (napr. exekučným záložným právom), ako aj z toho, že ak by sa dôvod na zastavenie exekúcie nenaplnil a v exekúcii by sa po odpadnutí dôvodu na odklad exekúcie pokračovalo, bude oprávnený kompenzovaný aspoň sčasti úrokmi z omeškania, ktoré medzičasom narastú, čiže povolenie odkladu exekúcie nebude mať pre oprávneného až také vážne následky, aké by mohlo mať pre povinného v prípade nepovolenia odkladu exekúcie.

Poučenie:

Proti prvému výroku tohto uznesenia odvolanie nie je prípustné.

Proti druhému výroku tohto uznesenia je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto uznesenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Podľa § 374 ods. 4 O.s.p. proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela je vždy prípustné odvolanie, ktoré je možné podať do 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia uznesenia. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakatel, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.